

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120209390
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120209390.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo rodinnoprávnej navrhovateľky - manželky - Ing. Y. G., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K., F. č. XXXX/XX, prechodne bytom F. J. č. XXX, a manžela - Mgr. E. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., F. č. XXXX/XX, o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletému S., nar. XX.X.XXXX, k maloletému U., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom K., F. č. XXXX/XX, prechodné bydlisko F. J. č. XXX, v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 9P/172/2020-120 zo dňa 14. júla 2021 čo do výroku o určenej vyživovacej povinnosti na maloleté deti na čas po rozvode, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku III. o určenej vyživovacej povinnosti otca na čas po rozvode manželstva na maloleté deti tak, že:

„otec je p o v i n ý prispievať na výživu maloletého S., nar. XX.X.XXXX sumou 110 eur mesačne a na maloletého U., nar. XX.X.XXXX sumou 110 eur mesačne, v prípade oboch počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva, vždy do 15.tého dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky,, .

Výrokov I., II., IV., rozsudku sa odvolací súd n e d o t ý k a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) podľa výroku I. rozsudku rozviedol manželstvo navrhovateľky a jej manžela. Podľa schválenej rodičovskej dohody (výrok II., IV., rozsudku) zveril na čas po rozvode manželstva maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s oprávnením oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a styk otca s nimi neupravil. Vo výroku III. súd autoritatívne rozhodol o vyživovacej povinnosti otca tak, že mu uložil povinnosť počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode prispievať na výživu maloletého S. sumou 150 eur mesačne a na maloletého U. sumou 130 eur mesačne vždy do 15.tého dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Okresný súd konštatoval splnenie podmienok vymedzených v § 23 ods. 1 Zákona o rodine pre rozvod manželstva, vykonané dokazovanie totiž preukázalo, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od nich nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

3. Následne okresný súd postupujúc v rovine hmotnoprávnej podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine upravil v rozhodnutí výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktoré na čas po rozvode manželstva podľa schválenej dohody rodičov zveril do osobnej starostlivosti matky - zohľadňujúc aj zabezpečenie a kontinuitu výchovného prostredia a pri akceptácii rodičovskej dohody o nevymedzení konkrétneho rozsahu a intenzity stretnutí otca s nimi vychádzal zo zhodného tvrdenia rodičov, že otec sa s maloletými deťmi pravidelne stretáva a matka mu v stretnutiach s deťmi nebráni.

4. Spor medzi rodičmi vyvstal v otázke výšky výživného. Matka požadovala, aby otec prispieval na výživu maloletého S. v sume 150 eur mesačne, na maloletého U. v sume 130 eur mesačne, na druhej strane otec bol ochotný prispievať výživným na každé dieťa v sume po 100 eur mesačne zdôrazňujúc rámec svojich príjmových možností a schopností.

5. Podľa zisteného skutkového stavu vyplývajúceho z vykonaného dokazovania, následne okresný súd po právnej stránke aplikáciou ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 v spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine uzavrel, že príjmové možnosti a schopnosti otca (jeho čistý mesačný príjem 850 až 900 eur) umožňujú, aby prispieval na výživu maloletého S. sumou 150 eur mesačne (je starší, vyspelejší, navštevuje II. stupeň základnej školy) a na maloletého U. sumou 130 eur mesačne, súčasne takto určené výživné vyžadujú (aj pokryjú) odôvodnené potreby maloletých detí s ohľadom aj na vyčíslené celkové náklady na každé dieťa (špecifikáciu okresný súd uvádza v bode 10 na strane 10 a 11 písomného odôvodnenia rozhodnutia). Matkin čistý mesačný príjem v rozhodnom období súd zistil vo výške 850 eur - zdôraznil ale, že matka svoju vyživovaciu povinnosť k deťom plní aj formou osobnej starostlivosti. Súd dodal, že matka náklady na bývanie nemá, otec na rozdiel od nej býva v rodinnom dome (v BSM) sám, hradí výdavky na bývanie a spláca hypotekárny úver, okresný súd napokon zvýraznil, že otec musí svoje výdavky prispôsobiť (korigovať) tak, aby uspokojil predovšetkým odôvodnené potreby maloletých detí. Vecné plnenia poskytované otcom pre deti v mesiaci jún 2021 do plnenia jeho vyživovacej povinnosti súd nezahrnul, ako uviedol preto, že výživné na maloleté deti bolo určené až od doby právoplatného rozvodu manželstva. Okresný súd bol tiež názoru, že otec na odôvodnených výdavkoch maloletých detí sa musí podieľať vo finančnom vyjadrení väčšou polovicou, pretože matka sa o deti osobne stará, zabezpečuje im bývanie a iné potreby, pritom súd poznamenal, že prihliadol tiež na to, že otec sa s deťmi pravidelne stretáva a počas tohto času im zabezpečuje ich potreby, napr. jedlo, záujmové aktivity a pod.

6. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov sa okresný súd riadil podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku a žiadnemu z nich tento procesný nárok nepriznal.

7. Proti rozsudku, čo do výroku o určenej vyživovacej povinnosti na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva sa odvolal v zákonnej lehote otec. V tomto výroku sa domáhal zrušenia rozsudku a žiadal vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie okresnému súdu. V odvolacej argumentácii poukázal najmä na to, že predložil okresnému súdu všetky dôkazy (výpisy z osobného účtu, kópie výplatných pásov) o svojich príjmoch a výdavkoch za posledné celé dva roky (2019 a 2020), aj všetky doterajšie príjmy a výdavky za roky 2021, z uvedených dokumentov podľa otca jasne vyplýva, že nie je schopný platiť súdom určené výživné. Vychádzajúc zo svojich pravidelných mesačných príjmov a výdavkov otec tvrdí, že je v jeho možnostiach a schopnostiach, aby prispieval z dlhodobého hľadiska (a nedostal sa k vlastnému bankrotu) na výživu svojim deťom maximálnou sumou výživného vo výške 200 eur.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca iba stručne uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

9. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca vyjadrila svoj súhlas s rozhodnutím okresného súdu, uviedla, že nemá k dispozícii ďalšie listinné dôkazy a súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podal na to oprávnený účastník, proti rozsudku (jeho výroku) proti ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd nebol viazaný dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (III.) o určenej vyživovacej povinnosti otca na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva zmenil podľa § 388 Civilného sporového poriadku.

Ďalších výrokov rozsudku odvolaním nenapadnutých (o rozvode manželstva, o schválenej rodičovskej dohode v otázke osobnej starostlivosti o deti, stretnutí otca s nimi) sa odvolací súd nedotýkal).

11. Odvolanie otca vyhodnotil za dôvodné.

12. Pri pozmeňujúcom výroku odvolací súd v celom rozsahu vychádzal zo skutkových zistení súdu prvej inštancie v odvolaní namietanej otázky, pri právnom posúdení sa riadil podľa totožných ustanovení Zákona o rodine, avšak z pohľadu reálnych možností a schopností otca vo väzbe aj na odôvodnené potreby maloletých detí, vyživovaciu povinnosť otca určil nižšími sumami, zohľadňujúc primeranosť a individuálne okolnosti prejednávanej veci, riadil sa úvahami bližšie rozoberanými v nasledujúcich odsekoch:

13. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí komu dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti prispievať na jeho výživu alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. V súvislosti s aplikáciou § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 v spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd prvej inštancie neprihliadol na tie okolnosti, ktoré zásadným spôsobom ovplyvňujú reálne možnosti a schopnosti otca plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom.

14. Jednoznačne je preukázané v súdnej veci, že obaja rodičia pracujú, medzi ich mesačnými príjmami výrazný rozdiel nie je, otec ako učiteľ má priemerný čistý mesačný príjem v sume od 850 eur až 900 eur a matka (pracujúca v pozícii účtovníčky) má čistý mesačný príjem v sume 850 eur mesačne. Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k týmto dvom maloletým deťom. Hoc matka zabezpečuje bývanie detí v rodinnom dome u svojho otca, potvrdila vo svojom výsluchu, že na náklady bývania neprispieva. Na rozdiel od nej otec uhradzuje zo svojho príjmu nielen mesačné náklady svojho bývania v rodinnom dome (v BSM), ale spláca aj hypotekárny úver v sume 220 eur mesačne, teda tento dlh uhradzuje nielen za seba, ale aj za matku detí. Teda, otec zo svojho mesačného príjmu uhradzuje nie malé náklady takého charakteru, ktoré matka vôbec nemá.

15. Vzhľadom na preukázaný čistý mesačný príjem otca, jeho výdajové mesačné položky, na jeho participáciu na nákladoch maloletých detí (čo do stravy, oblečenia, pobytu, prípadne voľnočasových aktivít) počas realizovania jednotlivých stretnutí s ním (matka potvrdila, že otec sa s nimi pravidelne stretáva) keď odvolací súd nemá dôvod pochybovať o tom, že materiálna podpora takejto povahy zo strany otca v prospech detí bude naďalej pretrvávajúť a uvedenou formou otec tiež bude plniť voči deťom vyživovaciu povinnosť, zároveň vzhľadom na preukázané štandardné odôvodnené potreby maloletých detí (chlapcov v približnom veku) ako žiakov na základnej škole, za stavu, že výdaje značného rozsahu (napr. na mimoškolský záujem, prípad zhoršený zdravotný stav) zistené neboli, - odvolací súd určil povinnosť otca prispievať na každé maloleté dieťa výživným v sume po 110 eur mesačne. Bol názoru, že v uvádzanej výške určené výživné je primerané veku, nárokom a potrebám maloletých detí a je i v reálnych možnostiach a schopnostiach otca, aby na svoje maloleté deti výživné v určenej výške k rukám ich matky aj pravidelne uhradzoval.

16. Ďalších výrokov (I., II., IV.) rozsudku sa odvolací súd nedotýkal. Odvolanie čo do rozvodu manželstva si neuplatnil ani jeden z manželov a rodičovské práva vo zvyšnej časti rodičia riešili rodičovskou dohodou, ktorú súd schválil.

17. Podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodol o trovách celého konania (prvoinštančné a odvolacie) a to tak, že aplikáciou ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.